

Aardse Paradijzen

Stadsnatuur is een schaars goed, zowel in Amsterdam als Beira. Er wonen steeds meer mensen in steden en daardoor is er steeds minder plaats voor groen. Parken zijn de longen van de stad. Parken bieden rust en (speel-)ruimte aan de mensen en (stads-)dieren. Parken herinneren de stedelingen aan het belang en de betekenis van natuur. Dit natuurbesef draagt bij aan denken over duurzaamheid: wie nooit met natuur in aanraking is gekomen weet ook niet wat er verloren gaat. In augustus is er in het Vondelpark een fototentoonstelling over parken en hun bezoekers. Het is een initiatief van het Wijkcentrum Oud Zuid/ Concertgebouwbuurt om bewoners te betrekken bij de internationale banden van Amsterdam. De tentoonstelling laat zien hoe mensen in Amsterdam, Beira en Managua (Nicaragua) parken en openbare ruimtes in hun stad gebruiken en beleven. De foto's zijn door de gebruikers zelf of met hun hulp gemaakt. Op de foto's laten zij zien wat hen opvalt, wat ze mooi vinden of juist niet, waar ze zich aan ergeren of wat ze vrolijk maakt. Hierdoor is er een mooie vergelijking ontstaan van gebruik van parken in de drie verschillende steden.

De tentoonstelling wordt 17 augustus feestelijk geopend in het Openluchttheater van het Vondelpark. Er treedt een Coraspeler op en er worden workshops gegeven voor Mozambikaanse dans en salsa. Na de opening is de tentoonstelling nog op verschillende plaatsen in Amsterdam te zien.

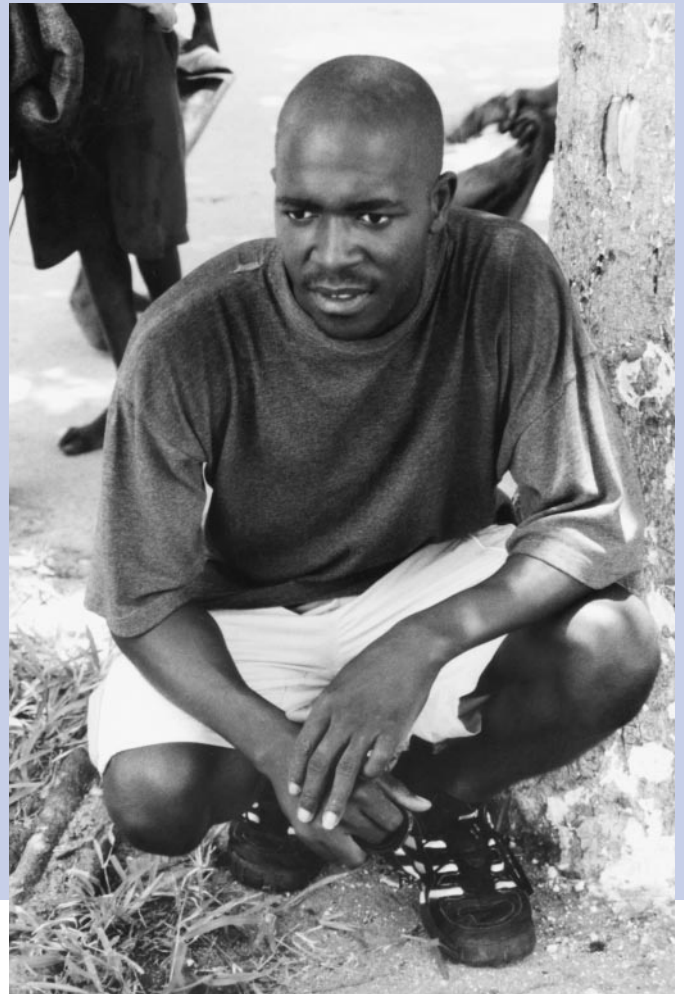

FOTO: NINI VAN DRIEL

Pedro

Beira, meu amor

DOOR NINI VAN DRIEL

Overal zijn ze te vinden, de aardse paradijzen. De bouwers van steden hebben er gelukkig aan gedacht dat de mens niet kan leven zonder groene longen. Dat juist de stadsmens ervan doordrongen moet blijven dat we zonder de natuur geen leven hebben. Daarom hebben ze naast de stedelijke bebouwing parken aangelegd, lapjes natuur waar de mens z'n moede lijf kan neervleien en tot rust komt. Waar kinderen de ruimte hebben om met elkaar te dollen of een balletje te trappen. Waar mensen de tijd nemen om samen te zijn en te genieten van wat de natuur geeft.

Ook in Beira kreeg de natuur een kans. De Portugezen die deze moderne stad voor zichzelf bouwden, legden parken en lanen aan. Helaas zijn er nu vaak niet meer dan overblijfselen. Na de overname door de Mozambikanen vertrokken de bouwers van Beira massaal en lieten de stad berooid achter. In de jaren van oorlog en de daaropvolgende moeizame wederopbouw hadden de mensen wel wat anders aan hun hoofd dan het groen in de stad.

Rotunda Chipangara

Het is zaterdagmorgen en Alex, een Mozambikaans beeldend kunstenaar, en ik gaan gewapend met de camera op zoek naar de aardse paradijzen in Beira. We willen ontdekken wat deze plekken voor de mensen betekenen.

We komen terecht bij de Rotunda Chipangara, een groot plein in de stad. Twee grote lanen met in het midden een brede strook met veel bomen, komen uit op het plein. Het verkeer rijdt rond het plein en duikt de lanen in. We ontmoeten Pedro, een student van 23 jaar. Hij woont vlakbij en vindt de Rotunda een prettige plek om uit te rusten en zijn vrienden te ontmoeten. Hij houdt van de manier waarop de bomen gegroepeerd staan. Zo is er altijd en overal schaduw.